650. Oma lateril maganud.
Ode wiis wenna tubaje,
Ode siis wennalt küsisse:
Wennikene, nuorukene,
Kas oo sõjas naene armas,
Naene armas, kuasa kallis?
Sõjas uo armas aljas mõeka,
Kallis kangepea obune;
See peastab mehe sõjasta,
Sõja mõekade seasta,
660. Waenu raudade wahelta.

№ 26.

Tere tere neitsikene,
Tere tielta tullessani!
Kui sa tullid meielaale,
Läbi sa tullid kolmest nurmest;
Üks olli nurme odra nurme,
Teine olli nurme ruki nurme,
Kolmas olli nurme nisu nurme.
Mis sääl nurmes tehtanessa?
Ruki nurmes nopiti-ja,
670. Odra nurmes õsuti,



Nisu nurmes niideti-ja.
Magas siis põldude pidaja,
Wärawate wardejuke;
Ise ollid erku neitsikene.

№ 27.

Aitimal aitimal wennikene
Aitimal raha andemasta!
Sa oled liikund linna tieda,
Sa oled marsind maantied müõda.
Sa pole käinud kõrtsa kaudu,
680. Ega pole juhtund jooma piale;
Sa tõid kotila kojoje,
Ja tõid taskula tagasi;
Oitsid uusile sugule,
Lawa takka langudele...
Aitimal, aitimal wennikene,
Aitimal wärmi andemasta!
Sa pole liikund linna tieda,
Ega pole marsind maantied müõda,
Sa oled aanud ahju kaudu,
690. Küisnud küla koldid kaudu;
Pannud aga tahma paperisse,